

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De S. Porcario Abbate Lirinensi & socijs martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

AVGVSTVS.

MARTYRIVM SANCTI PORCARI

ABBATIS ET SOCIORVM EIVS MONACHORVM LIRI-

*nensium, vt habetur in appendice Bibliothecæ sanctorum Patrum,**Margarini de la Bigne Doctoris Theolog.**Parisiensis.*

LN partibus Galliarum, exigentibus causis, cum dispo-
neret Dominus affligi genus humanum per sauitiam
paganorum, nefanda gentis Sarracenorum exercitus,
vaginam suae habitationis egrediens, ac maritima quae
que vltra citraque; peragrans, peragrando demoliens, in
prouinciam venit, nominis Christiani impugnandi gra-
tia, & suo eam dominio subiugandi. Cuius incolas oc-
culto Deo iudicio, eius mucroni tradidit feriendos.
Quae gens longè lateque suae cedis extendens crudelita-
tem, ita in solitudinem penè, totam redegit regionem,
vt in eremi vastitatem loca prius desiderabilia conuer-
sa viderentur. Vrbes enim nobilissimas terrae coaquans, villasque depopulans, ca-
stella subruens, ouilia Domini euertens, nò minimas Christianorum strages dedit.
Vnde inter cetera facinora sua, Lirinensem Insulam, religione pollentem depo-
pulans, rebus omnibus inhabitabilem reddidit: seruos Dei, qui inibi inter reliquos
vel praeter ceteris sanctitatis & vigiliarum primas tenebant, millies seipfos immolan-
tes gladio trucidans ferè quingentos aut eo amplius. Fertur enim (quod minime
reor praetermittendum) quòd antequàm classis Sarracenorum illò aduèraret, An-
gelus Domini, sancto Porcario Abbati per visum apparens, euidenter praedixerit
tempus, & diem & horam, certumque omnibus imminere exitum die abhinc se-
prima illucente. Qua de re maturato consilio, commonet, vt vnum è duobus eli-
gant, aut fugam consulant, aut palmam martyrij incunctanter capiant.

In eorum arbitrio posuisse Dominum hoc donum tam bonum, tam optimum, tamque
praecipuum, vtrum velint aut nolint, breui sanguinis commercio immor-
tale acquirere compendium. Voluntas tantum ad hoc prona, verum necessitas nul-
la. Facto itaque mane, beatus Porcarius conuocatis fratrib. cuncta quae viderat, quae
que audierat refert. Ex quibus quidam pauentes, quidam non credentes: vniuersi
tamen re inopinata, ancipiti sunt turbati periculo, hoc accepto oraculo. Alios ad
insulas tutiores velle secedere, alios locum ipsum nolle relinquere.

His variè inter se distidentibus, expectata dies aduenerat, noctis tantum interca-
pedine diuisa. Iamque instante vigilia matutina, clara luce è speculis in longum diri-
gentes obtutus, viderunt hostile agmen aduentare, oppansisque velis aequata fronte
in obliquum deductis cornibus, totumque allabi classibus aequor. Extemplo turbati
animis, disiectique à proposito. Cumque cuperent male euadere, nec pateret vsquam
locus effugij: iam enim & hoc per spiritum praenoscens beatus Porcarius, naues
omnes à portu clam longius abduxerat, interdicens nautis, ne intra praefinitum sibi
tempus vilo modo redirent. Ergo cum vidisset athletas Dei immenso certaminis
ponderare fatigari, ingemuit tam triste nefas fortissimus heros, dextro socios dece-
dere cornu, inuictamque manum quondam sine caede perire. Tum vexillum sanctae
Crucis quod in agmine primo dux bonus praeferre consueuerat, defixa cuspide po-
nens, instaurat animos dictis mordacibus. O, inquit, fortissimi milites, ò instructis-
simi diuini praelij bellatores, quò ruitis? cui colla datis? Quis furor insanas agitat
caligine mentes? State, precor, state, ne velitis manu stiuam tenentes retrò respice-
re. Proh pudor, vicinus hucusque; segnes, nec nostra potentia perfert vim solitam?
Quin potius omnium delecta iuuentus, hortor & moneo, resides attollentes ani-
mos, nè nos tanquam imparatos praecipitent, olim deuoti vltro properantes sub-
damur

12. Augusti

Sarraceni
expugnat
Gallos.Visto S.
Porcarii
Abbatis.Martyrij
doni locum
optimum &
maximū.Ocludit
pius pater
Porcarius
suis fratri-
bus via eu-
adendi
martyrij.Eos horra-
tur pro ne
mineat
si morte
appetere.

damur preciosissimæ passioni. Experimento iam cognoscetis, quantus illis ex nostra constantia timor, quanta nobis proueniat gloria. Talia senior perorabat, nomine quæque vocans, simulque acrimoniam quam gestabat corde, frontis prærens dignitate.

Quibus verbis incaluit virtus, paulatimque timore depulso, maduerunt corda tepentia, repentino Spiritus sancti rore perfusa. Suda redit facies, veluti si vides, cepti li purpuream clarescere lucem sine nube diei. Agmina sancta super vultum sese, re tonantis, gaudentque; hilares Christum suis victoribus, arcem ætheris, ac patrum famulis aperire profundum. Dat signum felix concordia, damna præcedentia lucris succedentibus recompensans. Itaque alacres, & de victoria iam securi, procedunt castris, portis patentibus, omnes ornati, omnes albis vestibus induti, tanquam agni immaculati, & incontaminati Iesu Christi, præcogniti ante constitutionem mundi. O quali gaudio tunc ille tripudiauit Angelicus cœtus, tãtis beatorum martyrum occurrens agminibus? Nulli dubium omnem cœlestem Hierusalem tunc exultasse ineffabili læticia, tunc iucundatam esse inestimabili charitate, tuncque cum omni gratulatione obuiam processisse, eosque ingenti lumine circumfulsisse, & usque ad thronum, olim sibi etiam ante constitutionem mundi paratum, cum laudibus & canticis spiritualibus perduxisse.

SERMO B. PETRI DAMIANI S. R. E.
CARDINALIS AC OSTIENSIS EPISCOPI, DE SAN.

Et Cassiano martyre, vt habetur octauo Tomo Aloysij.

13. Augu.

Festum SS.
Cassiani &
Hippolyti

DMIRABILIS & gloriosa nostri dispensatio Conditoris, ita cursum nostræ mortalitatis instituit, fratres charissimi, vt per succedentium vicissitudines temporum, diuersæ nobis victoriarum Christi militum festiuitates occurrant, quæ nostros animos ad amorem illius summe & continuæ solennitatis accendant. Planè cum totius anni circulum triumphalibus modò martyrum, modò confessorum titulis Deus omnipotens variat, quid aliud, quàm velut sertum gloriæ construit, quod vtique decorat liliorum atque rosarum varietate depingitur? Inter quas nimirum festiuitates & hodierna non ignobilis est, Hippolyti scilicet & Cassiani martyrum, quæ

tanquàm geminum rutilat duorum lumen astrorum. Qui profecto Regis æterni strenuissimi bellatores, diuersis quidem locis, diuersis subiaccere supplicij, sed vna vtrique, erat causa certaminis, quia non dispar vtrunq; armauerat professio veritatis.

Enimuerò Cassianus, cui potissimum famulaturus est sermo, diu quidem latuit, sed cum ad certamen peruentum est, quid acrimonie, quid sapientie, quid fortitudinis granum sinapis occultaret, aperuit. Nam iuxta nominis sui præsagium, cum in passionis pila persecutorum manibus pindi cœpit & atteri, mox fragrantiam odoriferæ suauitatis, quæ in se latebat, adspersit. Cassia siquidem species est aromatica, quæ integra quidem nullius esse videtur odoris, trita autem naturalis vim suauitatis emittit.

S. Cassianus scholasticus magister.

Beatus itaque Cassianus (vt gestorum illius testatur historia) dum scholaris doctor existeret, breuiusque notis verba comprehendere pueros erudiret, pro fide Christi ad quæstionem deductus est. Cumque zelo succensus fidei, iudicum decreta contemneret, & sacrificia profana calcaret, discipulorum manibus ad cruciandum traditus est, vt illis versa vice pœnas exolueret, quos ipse dudum sub disciplina ferula terruisset. Mox itaque indumentis exutus, manibus post terga ligatus, armato stylis & tabulis puerorum furentium agmine circumfunditur: qui vndique compunctus atque discerptus, toto corpore laceratur. Nouum planè & inusitatum genus martyrij insignem Deo martyrem consecrauit. Videtur autem hæc martyrij species ad similitudinem comparandam, nulli melius posse congruere, quàm ipsi Regi martyrum Deo Saluatori. Nam & ille à suis discipulis occisus est, Iudeis videlicet, quibus præcepta decalogi proprio digito descripta tradiderat, quos ceteri monij

A suis scholaribus, stylis actabulis toto corpore discerptur.

SURIUS

q. ber.
Nobis
RVITI
5